

Já tu jsem

Helena Vondráčková

Přijdu tam a přijdu sem,
on tu není, já tu jsem.
Jdu s úsvitem i tmou se dám,
co jen koutů prohledám,
co míst,
odmítám i jíst.

Má-li tvář, snad má i byt.
Někde poblíž měl by být.
Jak s tímhle hnout, s tím rébusem,
že on mě nezná, já tu jsem.

A mám sto nadějí i bázní,
jak léta jednou znádherní.
Vždyť z nás dvou mohli být dva blázni
a zvláště jsme oba průměrní.

To vím,
nevím jen, co s tím?

Přímo běž a přímo hled,
co mě čeká, já chci teď.
S tím jdu tam a s tím jdu sem,
marně volám, já tu jsem.

A znám jak nesnadné je létat,
když křídla se už ztrácejí.
Když máme za sebou ta léta,
kdy svět byl jednou ranvejí.

To vím,
nevím jen, co s tím?

Blízko byl snad krůček jen.
V knize zapsán přítomen.
Tak čím to je, že nejde sem?
A vůbec nedbá, já že sem.

A mám sto nadějí i bázní,
jak léta jednou znádherní.
Vždyť z nás dvou mohli být dva blázni
a zvláště jsme oba průměrní.

Co s tím,
čekám dál a vím,
hledám dál a vím.

Ať jdu tam, či přijdu sem,
je to fajn říct: Já tu jsem.